

בסי"ד. ליל ערב רי"ה החשמלי"ב

1) זה היום תחלת מעשיך וכרוך ליום ראשון, ומדייק אומרי' הצ"ע: [נעל יום ההולדת דערב רי"ה] דלכאור'ה ש'כאז סמל'ה מלישא לסיפא, דפירוש זה היום תחלת מעשיך (תחלה ממש) הוא שבכ"ה (זה היום) הוא התחלת התהוות כל העולמות, היינו שבכל רי"ה מתהווים כל העולמות מחדש' כמו שהי' בפעם הראשונה, ופירוש' וכרוך ליום ראשון הוא, שרי"ה הוא רק וכרוך ליום ראשון, ומכאן בזה דבריה' ישנם שני הענינים, שהוא תחלת מעשיך והוא זכרון ליום ראשון. [מהו שבחמל'ה אומרים שרי"ה הוא תחלת מעשיך ואח"כ מוסיפ'ם שהוא זכרון ליום ראשון, מוכח, דזה שרי"ה הוא וכרוך ליום ראשון הוא נעלה יותר' מזה שהוא תחלת מעשיך.]

2) ב' ויזכר זה בהקדים, התיאור בה' שאומרים על היום דרי"ה זה היום תחלת מעשיך, ידועה השאלה בזה, הרי בכ"ה האלו נברא העולם, ורי"ה הוא יום בורא אדתי, שהיא יום ואי' למעיב, שבו הי' סוף ונמו הכריאה, ואיך אומרים על יום זה שהוא תחלת מעשיך. והתיאור בזה, דתכלית הכוונה דכריאת העולם, הוא שרי"ה בו גלי' אלקות ועד שעיי' כל פרט ופרט שבהביאה, יתגלה כבודו של הקב"ה, כמאוד'ל (כסיום וחותם דמס' אבות') כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא כולא אלא לכבודו. וגילוי זה נעשה עיי' עבודת האדם, ולכן אומרים על היום ברי"ה זה היום תחלת מעשיך, כי ענין זה גשיה' יילי' אלקות בעולם, שהוא המבוא' דמעשיך, והתחלת ביום בורא האדם' דנוסף לזה שאז דוקא נעשית האשורות שרי"ה גילי' אלקות בעולם, נעשה אז כל גם בפועל, כמאוד'ל'טו שאדוד'ר' (ביום שנברא) הכרי

התחלת ביום בורא האדם' דנוסף לזה שאז דוקא נעשית האשורות שרי"ה גילי' אלקות בעולם, נעשה אז כל גם בפועל, כמאוד'ל'טו שאדוד'ר' (ביום שנברא) הכרי

- 1) תפלת מוסף דרי"ה, מריה כ"ה א.
- 2) בריה היי' ביום ההוא חקע בשופר גזול תרי"א נדמס באותיות רי"ה כרד ה' עי' ביצי ואילן. וראה גם ד"ה זה (בשניונים) בלקיטת רי"ה ת"ה א ואילן.
- 3) היום יום' כ"ה אילן, ערב רי"ה. ועוד.
- 4) כי החיות שנמשך בכל רי"ה (כולל גם רי"ה הראשון שנחמלת הבריאה) הוא רק על שנה אחר לקיחת שם ת"ה ב' אה"ת שם עי' בעט, ונכל רי"ה החיות כל הזכרים לקדמותם (אה"ת שם עי' ביצי ובמי'. ובאחיבה - סידור (עם דא"ת) שער התעלות רמ"ה א ואילן.
- 5) ראה אה"ת שם עי' ביצי בה"צוירים' ס"א בסופו.
- 6) לקיטת נצבים מ"ה ג. מאמרי אדרא"א דבריים חז"ג עי' חומם אה"ת נצבים עי' אירוב. ד"ה והענין כ"ה זה חיים תמיד' (סוד'ה' הנהי' עי' י"ה המשיך תרס"ו עי' ב' רי"ה זה היום תרס"ט. המשיך רי"ה תרצה בתחלת' (סוד'ה' רמ"ה משפ"ה) חודיה' לתיקנות - רי"ה ת"ה א ואילן פרי' דרי"ה רפ"ה ובהנחות הדדיל שם.
- 7) וקיר' רמ"ה מסיקת דרי"ה פסקא כ"ה (בתוד'ה השניע'י) ליי' עו"ה' (פונתם כ"ה א) ובחודש' משפ"ה (רמ"ה משפ"ה) חודיה' לתיקנות - רי"ה ת"ה א ואילן פרי' דרי"ה רפ"ה ובהנחות הדדיל שם.
- 8) ולהוצי' סלומדום פרי' זה בהשבת שלפני רי"ה.
- 9) ראה עדי' רי"ה ת"ה א ד"ה. היום תחלת מעשיך כ"ה. על יצירת אדם סמרי"ה.
- 10) והיא רכא, ב' חז"ג ק"ה, ב' חסי' תני' (ב' כ"ה) וראה אה"ת וראה סי' ר"ה ואילן.

פתח דבר

לקראת ראש-השנה הבעל"ט, הננו מציגים לאור את המאמר ד"ה זה היום תחלת מעשיך כ"ה, שנאמר בהתוועדות דליל ערב רי"ה החשמלי"ב. מערכת "אוצר התמידים"

ג' פרוצטות שנת ה'תשל"ה
שנת תשמ"ח (תמו' שנת חירות משיח)
ברוקלין ג' י.

ה זה היום תחלת מעשיך גו, תשמ"ב

הנבדלים ע"י הכרזת בואו ונשתחוה גו לפני ה' עושינו הוא גם בנותץ לצמחאות שלפני עבודתו. דייקו: שכונת הבריאה מלכותו היא שהאדם ע"י עבודתו משיך גילוי אלוהים בעולם. לכן, לאחרי שנמשך בעולם גילוי אלוהים נעשה ע"י עילוי גם במציאות העולם שר"י לפניו. ובפרט שעלנו הוא הנכה להגילוי שנמשך ע"י עבודת האדם.

והנה מה שדברים דר"ה, יום בראו אדה"ר, הוא תחלת מעשיך, ופירושו הפשט (ראו ענין יצא מדי פשוט) תחלת מעשיך הוא תחלת כל המעשים עם המעשים שהיו בה ימים הראשונים דמ"ב, (כולל גם היום) ימים אלה, כי ע"י עבודתו של אדה"ר נעשה עילוי ויודוש גם בהמצאות דעולם שהיה לפני זה, ולכן זה היום הוא תחלת מעשיך, התחלה של כל הבריאה.

7) וכמו שר"ה נפסק הראשונה, יום בראו אדה"ר, נעשה שלמות הבריאה (מעשיך) ובאופן של חודש (חודש מעשיך) עדין הוא כר"ה שבכל שנה ושהו דעי שישיאל כהנאים את הקב"ה שיהי מלך עליהם ועל כל העולם, נעשה שלמות ויודוש בכל הבריאה ועי, שע"י נעשה שלמות ויודוש גם למעלה, כחודש היום, ואחרי הקב"ה על מאמר המשיגה דע מה למעלה ממך, דכל הענינים שלמעלה הם ממך.

8) ואלוהי אלהינו זה היום תחלת מעשיך מוכנה ונר"ו ליום ראשון דזה שר"ה הוא נר"ו ליום ראשון הוא נעלה יותר מזה שהוא תחלת מעשיך. כי תחלת מעשיך הוא השלימות והיודוש דהבריאה שנעשו ע"י עבודת האדם (בב"א) שהתמכה מלמעלה שר"ה רק מבחינת שאתפצלת מגעת לשם. משאכ ענין יום ראשון הוא (כמו שבמאמר הצי"צ בדרוש הגל"צ) שהתמכה או היתה מצד צמ"ה, כי ראשון הוא יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.

22) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
23) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
24) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
25) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
26) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
27) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
28) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.

Handwritten notes and signatures in the middle section, including "201 Bv" and "R1/14".

קונ"ב ראש השנה, תשמ"ט

לכל הכרזאים, וראו: נשתחוה ונכרעה ונכרעה לפני ה' עושינו, וכלם ענו ואמרו ה' מלך גאות לבש. ויש לומר, דזה שאומרים זה היום תחלת מעשיך והגם שר"ה הוא כאורה רק בתחלת (במכוון) דמעשיך הוא, כי נעשה מורה על השלימות, וכמו שבאדם השלימות דכל ענין הוא כשנא בפועל דוקא, עדין הוא גם למעלה [ואדרכא, מהו נשתלשל כו גם באדם המתחנני, אדם אדמה לעליון], שהשלימות דכל סדר השלימות שר"ה דר"ה יום בראו אדה"ר, הוא תחלת מעשיך (מעשיך) דמשה מורה על דוחו גם הטעם על זה שר"ה יקרא כאן (בהמשך) לוחלת מעשיך) בשם זה היום דזה היום הוא גילוי בתכלית (ה) מורה על גילוי כמז מראה באבניו ואמר ה"ה (היום) מורה על גילוי כמשיט וקרא אליקים לאור ים, זה היום (כי לשונות של גילוי) הוא מבלית הגלילי] וזהו זה היום תחלת מעשיך, דזה שר"ה הוא תחלת מעשיך, התחלת שלמות הבריאה, הוא שאז תחיל ענין הגילוי (דעי) עבודתו של אדה"ר נעשה גילוי אלקות בעולם, כנ"ל ענין זה היום.

9) וביאור הענין (שר"ה) יום בראו אדה"ר, הוא תחלת מעשיך (כעמק יתחן הנה) ידוע, שעבודת האדם כבחה לשנות גם ארבעה עשר יום (מזה מוכן במלשי) במצב עבודתו של אדה"ר שהי יציר כפי של הקב"ה, שהעילוי שפעל בכל הבריאה דברים וראו ע קב"ה ושיג.

11) תחלים זהו.
12) שם גג א. פולר דר"ה פ"א (ונבא גם בהמשך דההגל פ"א) (מה"ש) שנתים שם שא, ריש ע"בא.
13) ראה שיהו יום ב דר"ה שנה זו (החשמ"א) שיהו (לקי"ש) וי"ש ע" 86-207.
14) עשי"ב (לרמ"ע פסא"ג) מאמר א"ר על חז"ל סלי"צ (קב"ה) ש"ה ג. א. ב. ש. א. ב. וכל"ה מאמר ארבעה דברים וראו ע קב"ה ושיג.

15) ראה דר"ה זה היום תחלת מעשיך (מל"ה) ונבא דר"ה יום ראשון דזה שר"ה הוא נר"ו ליום ראשון הוא נעלה יותר מזה שהוא תחלת מעשיך. כי תחלת מעשיך הוא השלימות והיודוש דהבריאה שנעשו ע"י עבודת האדם (בב"א) שהתמכה מלמעלה שר"ה רק מבחינת שאתפצלת מגעת לשם. משאכ ענין יום ראשון הוא (כמו שבמאמר הצי"צ בדרוש הגל"צ) שהתמכה או היתה מצד צמ"ה, כי ראשון הוא יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
16) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
17) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
18) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
19) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
20) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
21) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
22) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.

23) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
24) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
25) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
26) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
27) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
28) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.

29) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
30) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
31) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.
32) ואלוהי יק"ש חז" ע" 92 ואילך. והוא עם 236 והערות שם.

Handwritten notes and signatures at the bottom right, including "משה" and "אברהם".

